

7. — Да уреди въпроса за съобщенията между Германия и Полша, ако тѣ сами не могатъ да се спогодятъ ;

8. — Да уреди въпроса за общественитѣ осигуровки на населението въ областитѣ, които се взеха отъ Германия и се предадоха на други държави ;

9. — Да се грижи за защитата на народностнитѣ малцинства, главно за австрийцитѣ, унгарцитѣ и българитѣ и редъ други още въпроси, възникнали следъ сключването на договоритѣ за миръ.

Уставътъ на Обществото на Народитѣ се състои отъ 26 члена.

V. — *Юридическата сжжностъ на Обществото на Народитѣ.* — а. *Обществото на Народитѣ, като сжюзъ на държави.* Обществото на Народитѣ не е нѣкоя свърхъ държава, която да обединява всички народи на земното кълбо въ единъ политически организъмъ. То нѣма нито територия, нито властъ. То влиза въ отношение съ народитѣ само чрезъ тѣхнитѣ правителства, установени съобразно вжтрешнитѣ закони въ всѣки отъ тѣхъ.

Обществото на Народитѣ е само единъ сжюзъ между държавитѣ, въ основата на който лежи международното сжглашение. Този сжюзъ е доброволентъ, спонтанентъ, при пълна свобода на инициатива отъ страна на образуващитѣ го държави. Той изникна отъ междудържавния сжюзъ, образуванъ още преди и презъ течение на войната отъ и изъ средата на воюващитѣ на страната на Четворното Сжглашение държави, като къмъ тия държави презъ време на сключването на договоритѣ за миръ се присъединиха и 13 неутрални държави.

Въ основата на Обществото на Народитѣ, за разлика отъ другитѣ междудържавни сжюзи е поставено *откритото сжглашение*. То е така пригодно, че въ него да влѣзатъ всички държави на земното кълбо. Доброволното излизане отъ него пъкъ е сжпровождено съ едно предупреждение две години порано, съ цель междудържавния сжюзъ да бжде постояненъ.¹⁾

Субекти на Обществото на Народитѣ сж независимитѣ държави. Тѣ се сжюзаватъ, за да разрешаватъ задачи, които сами по-отдѣлно или въ частични сжюзи не могатъ да разрешатъ. Така, чрезъ Обществото на Народитѣ държавитѣ минаватъ отъ защита изключително на своитѣ егоистически интереси, къмъ положителното правотворчество, т. е., къмъ защита на общитѣ интереси.

Съ огледъ на това положително правотворчество Обществото на Народитѣ е снабдено и съ съответни органи : Събрание, Съветъ и Секретариятъ

Съ други думи, Обществото на Народитѣ е единъ сжюзъ между държавитѣ, съ цель да защити териториялна цѣлостъ и безопасността на неговитѣ членове, за подържане на мира, открити международни сношения, основани върху справедливостта, честта и постановленията на международното право, а сжщо и за разрешението на редъ задачи, които ще произтичатъ отъ нуждитѣ на неговото развитие.

Обществото на Народитѣ каго сжюзъ между държави се отличава до известна степенъ отъ съществуващитѣ до сега сжюзи — Германия, Швейцария и Съединенитѣ щати. При последнитѣ войната е абсолютно запрѣтена между образуващитѣ ги държави. При Обществото на Народитѣ, войната сжщо е запрѣтена, но не е изключена. Освенъ това, при по-раншнитѣ сжюзи известни държавни функции сж отнети отъ съставнитѣ държави и пренесени върху централната властъ на сжюза. При Обществото на Народитѣ, образуващитѣ го държави оставатъ напълно самостоятелни.

Но, Обществото на Народитѣ, като сжюзъ между държавитѣ, коренно се отличава отъ международнитѣ административни сжюзи, като телеграфопошенския, тѣй като тѣ иматъ строго опредѣлена цель. То има *общъ характеръ*, тѣй като обхваща всички отношения между държавитѣ, които съставляватъ международното право. Крайната цель на Обществото на Народитѣ е да обхване всестранно външния животъ на държавитѣ.

б. *Обществото на Народитѣ и суверенитета на образуващитѣ го държави.*²⁾ Обществото на Народитѣ, не образувайки свърхъ-държави, запазва пълния суверенитетъ на своитѣ членове по отношение на тѣхния вжтрешенъ и външенъ животъ. Но, това не изключва и известни ограничения, доколкото е нужно да се осществятъ задачитѣ на самото Общество. Но, тия ограничения сж гъвки, подвижни, така че да бждатъ приспособени къмъ реалнитѣ отношения, въ които се намира всѣка държава, съ огледъ да се постигне новия правопорядкъ. Отъ тая гледна точка развитието и израстването на Обществото на Народитѣ означава постоянно ограничение на външния животъ на членоветѣ му, до като най-после тѣхния суверенитетъ напълно се слѣе съ неговия.

¹⁾ Гл. Циммерманъ М. А. — Очерки Новаго Международнаго Права — Прага 1924 — стр. 124.

²⁾ Op. Cit. стр. 188 и след.